

AchterWerk

“Mijn mama heeft er fel van afgezien, maar ik ben trots op mijn verhaal!”

Davina, ambassadrice van de striptease

Bruisend van energie en boordevol plannen, dat omschrijft Davina. Een echte spraakwaterval ook, die met passie vertelt over haar carrière als stripteaseuse. In 1986 stond ze voor het eerst op een podium. In 1997 stichtte ze de eerste Belgische striptease-school en sindsdien is ze dé referentie wanneer het gaat over burlesque of paaldansen. Voor haar is sensueel dansen veel meer dan het spel van teasen en verleiden: het is de ultieme uiting van zelfvertrouwen en van het vrouw-zijn. Een interview over werk doet haar onrecht aan: dit gesprek gaat over zoveel meer. Noem het gerust: haar levenswerk.

Door Kurt Aerts

Alhoewel ze 15 jaar geleden gestopt is met zelf op te treden, zit haar agenda nog steeds goed vol. “Binnen zes maanden word ik 55, maar stilzitten doe ik niet”, zegt Davina – in het gewone leven Gerda Wilms. “Ach, vroeger, toen ik zelf nog optrad, trad ik vaak zeven nachten op zeven op. Ik heb acht jaar constant gereisd. Maar in 2000 had ik een zwaar motorongeval, waarna ik zes maanden moest revalideren. Gelukkig had ik toen de striptease-school al opgericht.”

Ondertussen is de naam veranderd in de Sensual Dance Academy?

Davina: “We moesten wel, want ons aanbod is fel uitgebreid. We hebben travestie- en drag queen-cursussen ingericht, we gaven lessen Gogodance, we introduceerden paaldanslessen in België... Dat is veel breder dan ‘striptease’.”

Geef je zelf nog vaak les?

Davina: “Absoluut! Momenteel ben ik vier avonden op vijf bezet. We hebben net een nieuw concept gelanceerd: vroeger werd er voor een vrijgezellenfeestje een stripper of stripster ingehuurd. Nu geven wij cursus aan de toekomstige bruid of bruidegom. Daar is echt vraag naar! Zo zitten mijn weekenden terug goed vol. Gelukkig hoef ik het niet meer alleen te doen: uit de opleidingen die ik geef, zijn heel wat goeie leerkrachten gevloeid. Zo werk ik samen met Eliza Kama: zij is ontzettend goed in al die social mediatoestanden. Samen zijn we heel België aan het veroveren!”

SOMMIGE DAMES KWAMEN HUILEND TOE. SLACHTOFFERS VAN PARTNERGEWELD. IK HEB HET ZELF MEEGEMAAKT, DUS WEET IK HOE ERMEE OM TE GAAN

Welke wilde plannen heb je nog?

Mijn droom is om ooit een kleine beurs te organiseren met gelijkgestemden. Op een vrouwvriendelijke manier, door vrouwen, met vrouwen en voor vrouwen. Daar zijn we over aan het nadenken. We willen ook de burlesque in een nog mooier daglicht zetten. Dan heb ik het over de sensualiteit, over het teasen, over de girl power. Het zalige spel van het verleiden.”

Je bent al jaren gestopt met zelf op te treden. Had je het daar lastig mee?

Davina: “Absoluut niet. Ik wou heel graag doorgeven aan anderen wat ik zelf ervaren heb als performer. Die positieve energie die niks met macht te maken heeft maar wel met de kracht van het sensuele vrouw-zijn, het goed voelen in je vel, los van welke maatje je hebt... Dat kunnen uitstralen en naar buiten durven brengen, dat versterkt je en helpt je in de rest van je leven. In alledaagse dingen of op het werk. Ook binnen de relatie met je partner: als je je zekerder voelt, wordt dat een meer open, gelijkwaardige relatie, ook op seksueel vlak. Al heeft wat wij aanbieden helemaal niks met seks te maken, natuurlijk.”

Therapeutisch strippen

Wat maakt het zo fijn om iemand te leren strippen?

Davina: “Wij leren veel meer aan dan strippen alleen. Naakt zijn is daar geen essentieel onderdeel van. Kijk, ik vond het altijd leuk om mensen te entertainen, maar het is nog fijner om dames die soms heel verlegen en introvert

zijn, te zien openbloeien. Ik zag vrouwen die huilend toekwamen. Soms zelfs jonge meisjes die met huiselijk geweld of partnergeweld te maken kregen. Omdat ik het zelf heb meegemaakt, weet ik hoe ik daarmee om moet gaan. Hoe ik ze terug helemaal bij zichzelf kan brengen. Dat vind ik toch nog mooier dan zelf op het podium te staan. Dan zie ik ze groeien en zie ik hoe ze zichzelf als vrouw terug vinden en daar ook in geloven. Dat is één van de mooiste dingen die ik heb bereikt in mijn loopbaan.”

Wil je nu zeggen dat karakterdansen een vorm van therapie is?

Davina: “Bijna! Sommige vrouwen noemen het ook zo. Op mijn gastenpagina vind je die getuigenissen terug: ‘het is de mooiste therapie die ik heb meegemaakt’. Vrouwen die zichzelf terugvinden, die terug in de spiegel durven kijken. Maar therapie klinkt zo zwaar. Ik noem het altijd ‘It’s a moment for yourself. A girl thing’. De dames vinden zich elke week enkele uurtjes terug. Ze delen die momenten met elkaar en gaan anderen, maar ook zichzelf, zien groeien. En dan heb ik het niet over op hoge hakken leren dansen, maar over zichzelf verrijken met die kracht van het vrouw zijn. Het is gewoon me-time.”

Dat wil niet zeggen dat ze ooit voor een publiek zullen optreden?

Davina: “Dat hoeft niet, maar als ze dat willen, kan dat. We hebben een showgroep van dames die bij ons gestart zijn. Sommige cursisten willen dat ooit gedaan hebben. Op hun vraag werken we aan een project waar ze wel een keertje optreden, maar het is niet de bedoeling om daarmee op het podium van de erotica-beurs te staan. Niet dat ik er iets tegen heb – ik heb het zelf jaren gedaan – maar het zal eerder iets in intieme kring in een heel mooie burlesque-zaal zijn. Dat hoeft niet topless of naakt te zijn. Het feit dat ze zo’n traject hebben afgelegd, zichzelf aanvaard hebben en dat

met een sensuele touch naar anderen kunnen overbrengen, daar draait het om. Voor sommige deelneemsters is het echt een overwinning: vrouwen die met een laag zelfbeeld kampen omwille van een zware vechtscheiding bijvoorbeeld. Voor anderen is het dan weer een mooie manier om vrede te nemen met het feit dat hun lichaam een jaartje ouder wordt.”

Komen er dames van alle leeftijden op af?

Davina: “Absoluut! Ik kreeg onlangs nog een mailtje van een vrouw die vertelde dat ze de 45 al gepasseerd was. Dan ben ik trots dat ik kan antwoorden dat ik als docente nog een stuk ouder ben. Die dames voelen zich dadelijk op hun gemak. Het zou voor hen net moeilijker zijn om tussen een hoop jonge meisjes terecht te komen van achttien jaar. We proberen nu een lessenreeks specifiek voor 50-plussers te organiseren, maar dan kom je nog een ander probleem tegen: dames die net 50 zijn, willen liever met de jongere groep meedoen. Nochtans doen we net hetzelfde, alleen passen we bepaalde oefeningen aan. Het aanvaarden van je eigen leeftijd kan ook een drempel zijn.”

Uiterlijk is toch een factor die meespeelt. Hoe ga je daar zelf mee om?

Davina: “Ik heb totaal geen problemen met mijn leeftijd. Elk rimpeltje vertelt een verhaal. En op elk verhaal ben ik heel trots. Uiteraard heb ik al een heel leven achter de rug. Een vrij zwaar leven zelfs. Maar ik schaam me er totaal niet voor. Ik heb ook niet meer de behoefte om op de podia van de erotica-beurs te staan. Of om vier uur ‘s nachts een vrijgezellenavond op te vrolijken. Dat moet ik als 54-jarige niet meer doen. Dat wil ik niet meer. Maar ik ben niet bang omdat ik het geluk heb gehad om open te staan en nieuwe mensen te ontmoeten. Ik weet dat wat ik opgestart heb, zal voortgezet worden. Als ik stop, zal ik achter de schermen kunnen blijven volgen. En er ligt nog zoveel voor me open!”

Jij kan de vergelijking maken: zijn we tegenwoordig ruimdenkender dan vroeger?

Davina: “Dat weet ik zo niet. Er is een periode geweest dat er veel meer openheid was. Nu is dat terug wat aan het wegebben. Er wordt veel gedeeld op social media, maar het menselijk contact gaat verloren. Z tijdens mijn cursussen moet ik deelnemers soms aanmoedigen om met elkaar te praten in plaats van te converseren via hun telefoon.”

PLOTS WAS IK DE GROOTSTE HOER VAN BRUSSEL IN HUN OGEN

Merk je ook een evolutie binnen het erotische wereldje?

Davina: “Dat denk ik wel. Een positieve zelfs: ik was één van de eerste modellen op een eroticabeurs. Op een bepaald moment heb ik daarvoor gepast. De toenmalige organisatoren wilden steeds verder gaan. Het sensuele ging verloren. Wanneer een man voor de eerste keer zijn vrouw meeneemt en zij ziet daar op het hoofdpodium een dildoshow met gespreide benen... Dat gaat te ver. Ondertussen is dat allemaal verbeterd: nu vind je op het hoofdpodium mooie, krachtige showacts zonder vulgariteit. Voor de meer extreme dingen moet je in een aparte ruimte zijn.”

Eindelijk rust

Je maakte niet de meest evidente keuzes. Stootte je vaak op onbegrip? Davina: “Mijn familie was er niet mee opgezet. Ik heb er een boek over geschreven naar aanleiding van mijn 50ste verjaardag: ‘Naakt als harnas’. Ik was een zeer katholiek opgevoed meisje. Ik wou reizen en het podium op en zo heb ik voor deze job gekozen. Met de familie, en vooral met mijn moeder, die zeer sociaal geëngageerd is, was dat moeilijk.”

Hoe ging je daar zelf mee om?

Davina: “Ik ben daar heel direct in: als mensen een probleem hebben met mij, moeten ze dat in mijn gezicht zeggen. Mijn filosofie is dat wie niet open kan praten, vooral een probleem met zichzelf heeft of veel te verbergen heeft. Bij mij is dat allemaal netjes opgelost geraakt. Ik heb de mensen die mijn ouders over mij aanspraken, zelf geduid dat ze dat dan maar met

mij moesten doen. Maar ja, onbegrip is er wel geweest. Zeker in die tijd: ik ben gestart in 1986. Ik was plotseling de grootste hoer van Brussel in de ogen van bepaalde mensen. Erg eigenlijk.”

Hoe zwaar is dat voor een jong meisje?

Davina: “Voor mij viel dat wel mee. Als het je niet zint, dan is daar de deur. Ik respecteer elke mening, maar dan moeten ze ook mijn mening respecteren. Maar voor mijn ouders, die hun kinderen in alles hebben gesteund, moet dat echt moeilijk geweest zijn. Mijn mama heeft daar heel fel van afgezien.”

Heeft ze er ondertussen vrede mee?

Davina: “Zeker wel. Als ik in de krant of op televisie kom, dan komen de oudjes in de serviceflat waar mijn ouders wonen, hen erover aanspreken: ‘Het was weer goed, hé’. Dat vind ik wel leuk. Ik ben ondertussen ook samen met Michel (Vandenbosch, voorzitter van GAIA, red.). Ik heb eindelijk rust gevonden in mijn liefdesleven. Ik ken Michel al van in 1988, hoor. Als je geduld hebt en je gelooft in wat het leven met je voorheeft, dan regelt alles zich voor het beste. Tout s’arrange dans la vie. Maar het is hoe jij er zelf mee omgaat.”

Als ik jou zo hoor, straalt de passie ervan af. Denk je ooit aan stoppen?

Davina: (lacht) “Pensioen, dat is voor de ouderen! Kijk, die 55 komt eraan. Je weet nooit wat er boven je hoofd hangt, maar ik ben volgens mij en mijn dokter nog altijd kerngezond. Ik voel mij helemaal niet de leeftijd die ik volgens mijn paspoort heb. Maar dat is des mensen: mijn ouders worden er binnen enkele maanden allebei 82. Onlangs wou ik hen bezoeken, maar ze waren niet thuis, want ze gingen ‘de oudjes’ begeleiden naar Planckendael. Ze zijn er zelf bijna 82, maar voor hen horen ze niet bij de ‘oudjes’-groep. Ik heb dat ook. Ik ben nog niet afgeschreven, hé. Ik ga stilletjes aan misschien wat uitbollen, maar ze zijn van mij nog niet vanaf. Maar ik geef wel toe dat ik heel blij ben met de drive die de jonge mensen in mijn team hebben. Zeker met al dat social media-gedoe: dat interesseert me niet. Op zo’n momenten voel ik me wel wat ouder. De goesting van zo’n jonge garde doet dan echt deugd!” ●

Wil je meer weten over de cursussen die Davina organiseert? Dan kan je terecht op davina.be!